Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
GIOVANNI PITRUZZELLA
prednesené 28. mája 2020 [1]

Vec C-556/19

Société Eco TLC
proti
Ministre de la Transition écologique et solidaire
za účasti:
La Fédération des entreprises du recyclage

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Štátna pomoc – Rozšírená zodpovednosť výrobcov – Ekologická organizácia povolená verejnými orgánmi na výber finančných príspevkov od obchodníkov s určitými výrobkami, aby na ich účet zabezpečila splnenie ich zákonnej povinnosti spracovať odpad z týchto výrobkov – Finančná podpora vyplácaná ekologickou organizáciou zmluvným prevádzkovateľom triedenia odpadu – Pojem ‚štátne prostriedky' – Povinné príspevky – Verejná kontrola prostriedkov – Existencia dostatočne priamej súvislosti medzi výhodou a aspoň potenciálnym znížením štátneho rozpočtu"

1. Predstavuje mechanizmus rozšírenej zodpovednosti výrobcov, zavedený vo Francúzsku pre nakladanie s odpadom z textilných výrobkov, bytového textilu a obuvi (ďalej len „výrobky TBO"), schému štátnej pomoci podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ?

2. Taká je v podstate otázka, ktorú kladie Súdnemu dvoru Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko) v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý je predmetom týchto návrhov.

3. V prejednávanej veci je Súdny dvor po prvýkrát konfrontovaný s otázkou vzájomného vzťahu medzi pravidlami štátnej pomoci na jednej strane a systémom rozšírenej zodpovednosti výrobcov zavedeným do práva Únie smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc [2] na druhej strane.

1 Jazyk prednesu: francúzština.

2 Ú. v. EÚ L 312, 2008, s. 3. Táto smernica bola zmenená niekoľkokrát a naposledy smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/851 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica 2008/98/ES o odpade (Ú. v. EÚ L 150, 2018, s. 109).

4. Systém rozšírenej zodpovednosti výrobcov ako výraz zásady „znečisťovateľ platí“, základnej zásady v oblasti životného prostredia zakotvenej v článku 191 ods. 2 ZFEÚ, predstavuje základ právnej úpravy Únie v oblasti nakladania s odpadom. Tento systém zahŕňa súbor opatrení prijatých na zabezpečenie toho, aby výrobcovia výrobkov prevzali finančnú a prípadne organizačnú zodpovednosť za riadenie „odpadovej“ fázy životného cyklu výrobku [3]. Tento systém predstavuje jeden z prostriedkov, ktoré majú pomôcť Európskej únii priblížiť sa k „recyklujúcej spoločnosti“, ktorá sa snaží predchádzať tvorbe odpadu a využívať odpad ako zdroj [4] s cieľom vytvorenia obehového hospodárstva. [5]

5. Spomedzi rôznych systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov zavedených vo Francúzsku [6] je v prejednávanej veci spochybnený systém týkajúci sa výrobkov TBO z pohľadu jeho zlučiteľnosti s pravidlami Únie v oblasti štátnej pomoci. Spoločnosť Eco TLC, jediná ekologická organizácia povolená vo Francúzsku na to, aby na účet výrobcov výrobkov TBO zabezpečovala plnenie ich zákonnej povinnosti spracovať odpad z týchto výrobkov, podala na Conseil d'État (Štátna rada) žalobu o neplatnosť proti ministerskému výnosu z roku 2017, ktorým sa zmenila výška podpory, ktorú musí uvedená spoločnosť vyplácať prevádzkovateľom triedenia odpadu, s ktorými má uzavretú dohodu. Eco TLC tvrdí, že tento systém rozšírenej zodpovednosti zavádza opatrenie, ktoré predstavuje protiprávnu štátnu pomoc.

6. Súdny dvor je teda požiadaný, aby posúdil zlučiteľnosť tohto systému s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ. V tejto súvislosti sa problematickejšia otázka týka prípadného posúdenia prostriedkov, ktoré sú vyplácané prevádzkovateľom triedenia odpadu v rámci dotknutého mechanizmu ako „štátnych prostriedkov“. Prejednávaná vec tak dáva Súdnemu dvoru príležitosť, aby podrobnejšie vysvetlil svoju judikatúru k pojmu „štátne prostriedky“.

I – Právny rámec

A. Právo Únie

7. Článok 8 smernice 2008/98, nazvaný „Rozšírená zodpovednosť výrobcu“, vo svojom odseku 1 stanovuje, že „s cieľom posilniť opätovné využívanie a predchádzanie vzniku odpadu, jeho recykláciu a iné zhodnocovanie môžu členské štáty prijať legislatívne alebo nelegislatívne opatrenia, aby zabezpečili, že každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojej profesionálnej činnosti vyvíja, vyrába, spracúva, upravuje alebo dováža výrobky (výrobca výrobkov) má rozšírenú zodpovednosť výrobcu“.

8. Článok 8a tej istej smernice zavedený smernicou 2018/851, nazvaný „Všeobecné minimálne požiadavky na systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov“, vo svojom odseku 1 písm. a) stanovuje, že členské štáty „jednoznačne vymedzia úlohy a zodpovednosť všetkých relevantných zapojených aktérov vrátane výrobcov výrobkov, ktorí umiestňujú výrobky na trh v členskom štáte, organizácií vykonávajúcich povinnosti rozšírenej zodpovednosti výrobcov v ich mene, súkromných alebo verejných subjektov pôsobiacich v oblasti nakladania s odpadom, miestnych orgánov a v prípade potreby aj prevádzkovateľov odpadového hospodárstva a prípravy na opätovné použitie a sociálnych podnikov [a prípadne aj prevádzkovateľov zariadení pre opätovné použitie odpadu a prípravu na opätovné použitie a sociálnych podnikov – *neoficiálny preklad*]“.

3 Odôvodnenie 14 smernice 2018/851.

4 Odôvodnenie 28 smernice 2008/98.

5 V marci 2020 prijala Európska komisia nový akčný plán pre obehové hospodárstvo, ktorý predstavuje jednu z hlavných súčastí „európskej zelenej dohody“ (European Green Deal), nového programu udržateľného rastu Európy [pozri COM(2020) 98 final]. V tomto rámci je systém rozšírenej zodpovednosti výrobcov uvedený ako jedno z opatrení, ktoré majú významne znížiť celkovú tvorbu odpadu.

6 Vo Francúzsku dnes existuje asi dvadsať oblastí rozšírenej zodpovednosti výrobcu, postupne vytvorených zákonom v rôznych odvetviach, ako sú napríklad obaly, batérie, automobily, lieky a nábytok.

9. Ten istý článok vo svojom odseku 5 okrem iného stanovuje, že „členské štáty vytvoria primeraný rámec monitorovania a presadzovania predpisov s cieľom zabezpečiť, aby si výrobcovia výrobkov a organizácie plniace povinnosti vyplývajúce z rozšírenej zodpovednosti výrobcov v ich mene plnili svoje povinnosti vyplývajúce z tejto zodpovednosti vrátane predaja na diaľku, aby sa finančné prostriedky využívali náležitým spôsobom a aby všetci aktéri zapojení do uplatňovania systému rozšírenej zodpovednosti výrobcov nahlasovali spoľahlivé údaje“.

B. Francúzske právo

10. Vo Francúzsku článok L. 541-10-3 Zákonníka o životnom prostredí upravuje zásadu rozšírenej zodpovednosti výrobcov, ktorí v rámci podnikateľskej činnosti uvádzajú na vnútroštátny trh výrobky TBO určené pre domácnosti. Výrobcovia, dovozcovia a distribútori (ďalej len „obchodníci“) výrobkov TBO sú tak povinní platiť príspevky alebo zabezpečovať recykláciu a spracovanie odpadu z týchto výrobkov TBO.

11. Na splnenie ich zákonnej povinnosti ponúka článok L. 541-10-3 Zákonníka o životnom prostredí obchodníkom na trhu s výrobkami TBO alternatívu:

– buď sa stanú členom a budú finančne prispievať do *ekologickej organizácie*, ktorá je držiteľom povolenia vydaného ministrami pre ekológiu a priemysel na základe špecifikácie podmienok. Táto organizácia musí následne uzavrieť dohodu s prevádzkovateľmi triedenia odpadu a miestnymi orgánmi alebo ich združeniami zodpovednými za nakladanie s odpadom a vyplácať im finančné príspevky vo forme finančnej podpory na činnosti recyklácie a spracovania odpadov,

– alebo im je dovolené, aby v súlade s inou špecifikáciou podmienok zaviedli *individuálny systém* recyklácie a spracovania týchto odpadov, ktorý je schválený výnosom ministrov pre ekológiu a priemysel.

12. Posledný odsek článku L. 541-10-3 Zákonníka o životnom prostredí stanovuje, že podmienky konkrétneho uplatňovania ustanovení upravujúcich túto zákonnú povinnosť, „najmä spôsob výpočtu príspevku, podmienky, za ktorých je zvýhodnená integrácia osôb s ťažkosťami pri hľadaní zamestnania, ako aj sankcie v prípade nedodržania [uvedenej zákonnej povinnosti uloženej obchodníkom na trhu s výrobkami TBO], stanovuje dekrét, ktorý prijme Conseil d’Etat (Štátna rada)“.

13. Pokiaľ ide o ekologické organizácie, článok R. 543-214 Zákonníka o životnom prostredí uvádza, že sa povoľujú na maximálnu dobu šesť rokov. Navyše vo svojej žiadosti o povolenie musí ekologická organizácia preukázať svoju technickú a finančnú spôsobilosť na vykonávanie činností potrebných na to, aby prostredníctvom podpísaných dohôd a prerozdeľovania získaných finančných príspevkov podporovala opätovné použitie, recykláciu, materiálové zhodnocovanie a spracovanie odpadu z výrobkov TBO. Musí tiež uviesť podmienky, za ktorých plánuje splniť ustanovenia špecifikácie, ktorá bude prílohou tohto povolenia.

14. Článok R. 543-218 Zákonníka o životnom prostredí ďalej stanovuje, že špecifikácia podmienok pre organizácie, ktorým je vydané povolenie, spresňuje najmä: po prvé ciele stanovené z hľadiska množstva triedeného, opätovne použitého, recyklovaného alebo zhodnoteného odpadu; po druhé ciele integrácie osôb s ťažkosťami pri hľadaní zamestnania; po tretie podmienky, za ktorých držiteľ povolenia uzatvára dohodu s každým prevádzkovateľom triedenia odpadu na účely príspevku na úhradu nákladov na recykláciu a spracovanie časti odpadov, ktoré neboli opätovne použité, pochádzajúcej z triedenia odpadov, ako aj zníženie príspevku vyplácaného prevádzkovateľovi triedenia odpadu v prípade, ak nedodrží minimálny cieľ integrácie osôb s ťažkosťami pri hľadaní zamestnania.

15. Uvedený zákonník v prvom odseku článku R. 543-215 ďalej uvádza, že povolené organizácie určujú celkovú výšku finančného príspevku, ktorý vyberajú od obchodníkov na trhu s výrobkami TBO tak, aby každý rok zabezpečili výdavky vyplývajúce z vykonávania špecifikácie podmienok.

16. Výnos ministrov pre ekológiu a priemysel z 3. apríla 2014[7] (ďalej len „výnos z roku 2014“) na jednej strane zverejnil špecifikáciu podmienok, ktoré musí dodržiavať organizácia, ktorej predmetom činnosti je prispievať na spracovanie odpadov z výrobkov TBO na obdobie rokov 2014 – 2019, a na druhej strane udelil spoločnosti Eco TLC povolenie vyberať od obchodníkov na trhu s výrobkami TBO finančné príspevky na spracovanie odpadov z týchto výrobkov a vyplácať ich ďalej vo forme finančnej podpory prevádzkovateľom triedenia odpadu v súlade s uvedenou špecifikáciou.

17. Špecifikácia podmienok k povoleniu ekologickej organizácie, ktorá je prílohou výnosu z roku 2014, upravuje po prvé ciele držiteľa povolenia, ako aj jeho úlohy (Kapitola I).

18. Po druhé táto špecifikácia upravuje pravidlá finančnej organizácie, najmä to, že v správnej rade povolenej ekologickej organizácie zasadá kontrolór určený štátom (Kapitola II), ako aj pravidlá, ktorými sa riadia vzťahy s verejnými orgánmi (Kapitola VII).

19. Po tretie táto špecifikácia upravuje vzťahy medzi povolenou ekologickou organizáciou a prispievateľmi, teda obchodníkmi na trhu s výrobkami TBO, ktorí požiadajú o členstvo v organizácii (kapitola III). V tomto rámci obsahuje aj ustanovenia týkajúce sa sadzobníka stanoveného ekologickou organizáciou pre príspevky uvedené v bode 15 vyššie.

20. Po štvrté táto špecifikácia obsahuje pravidlá, ktorými sa riadia vzťahy medzi povolenou ekologickou organizáciou a prevádzkovateľmi triedenia odpadu (Kapitola VI). Uvádza predovšetkým kritériá výkonnosti a sledovateľnosti, od dodržania ktorých závisí spôsobilosť na uzavretie dohody a na podporu a okrem iného podmieňuje vyplácanie podpory minimálnou mierou materiálového zhodnotenia a recyklácie. Upravuje tri druhy finančnej podpory, ktorú možno vyplácať zmluvným prevádzkovateľom triedenia odpadu: podporu na udržateľnosť, podporu na materiálové triedenie a podporu na rozvoj.

21. Príloha III špecifikácie podmienok, nazvaná „Sadzobník finančnej podpory vyplácanej zmluvným prevádzkovateľom triedenia odpadu v roku N + 1 za rok N (S_n)“, určuje spôsob výpočtu týchto jednotlivých druhov finančnej podpory. Pokiaľ ide konkrétne o výšku podpory na udržateľnosť (S_{np}), z tejto prílohy vyplýva, že sa rovná súčtu pomoci na udržateľnosť pri materiálovom zhodnocovaní (S_{npvm}), energetickom zhodnocovaní (S_{npve}) a zneškodňovaní odpadu (S_{npe}) ($S_{np} = S_{npvm} + S_{npve} + S_{npe}$). Pomoc na udržateľnosť pri materiálovom zhodnocovaní odpadu (S_{npvm}) sa vypočíta tak, že sa „triedená tonáž, ktorá je predmetom materiálového zhodnotenia (opätovné použitie + recyklácia + iné spôsoby materiálového zhodnocovania)“, vynásobí koeficientom stanoveným na 65 eur za tonu.

22. Výnos z 19. septembra 2017, ktorým sa mení výnos z roku 2014 (ďalej len „sporný výnos“)[8] prehodnotil výšku podpory na udržateľnosť. Podľa článku 1 tohto výnosu sa koeficient 65 eur za tonu stanovený výnosom z roku 2014 v prípade pomoci na udržateľnosť pri materiálovom zhodnocovaní odpadu (S_{npvm}) zvýšil na sumu 82,5 eura za tonu pre podpory vyplácané od 1. januára 2018.

7 Arrêté relatif à la procédure d'agrément et portant cahier des charges des organismes ayant pour objet de contribuer au traitement des déchets issus des produits textiles d'habillement, du linge de maison et des chaussures, conformément à l'article R. 543-214 du code de l'environnement et portant agrément d'un organisme, en application des articles L. 541-10-3 et R. 543-214 à R. 543-224 du code de l'environnement (výnos o povoľovacom konaní a o špecifikáciách podmienok pre organizácie, ktorých predmetom činnosti je prispievať na spracovanie odpadov z odevného textilu, bytového textilu a obuvi v súlade s článkom R. 543-214 Zákonníka o životnom prostredí a o povolení organizácie podľa článkov L. 541-10-3 a R. 543-214 až R. 543-224 Zákonníka o životnom prostredí) (JORF č. 0111 zo 14. mája 2014).

8 JORF zo 4. októbra 2017, text č. 5.

II. Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

23. V novembri 2017 podala Eco TLC na Conseil d'État (Štátna rada) žalobu o neplatnosť proti spornému výnosu pre prekročenie právomoci. Eco TLC okrem iného tvrdí, že tento výnos zavádza opatrenie, ktoré predstavuje novú protiprávnu štátnu pomoc, pretože v rozpore s článkom 107 ods. 1 ZFEÚ nebola vopred oznámená Komisii.

24. V tejto súvislosti vnútroštátny súd v prvom rade uvádza jednak, že žiadny obchodník na trhu s výrobkami TBO nezaviedol individuálny systém recyklácie a spracovania odpadu a jednak, že Eco TLC je jedinou ekologickou organizáciou povolenou verejnými orgánmi v odvetví TBO.

25. V druhom rade vnútroštátny súd spresňuje, že sadzobník finančnej podpory, ktorú prevádzkovateľom triedenia odpadu vypláca Eco TLC, bol stanovený výnosom z roku 2014 v závislosti od cieľov zhodnocovania odpadu a zamestnávania osôb v ťažkej sociálnej situácii. Uvádza, že v súlade s týmto výnosom musí Eco TLC upraviť výšku príspevkov, ktoré vyberá od obchodníkov na trhu, na úrovni, ktorá je nevyhnutná na plnenie jej povinností, ktorými sú vyplácanie finančnej podpory prevádzkovateľom triedenia odpadu podľa sadzobníka upraveného v tomto výnose, ako aj rôzne aktivity zamerané na zvyšovanie povedomia a prevenciu, bez možnosti vytvárať zisk alebo stratu alebo vykonávať činnosti v iných oblastiach.

26. V treťom a poslednom rade vnútroštátny súd uvádza, že kontrolór určený štátom sa zúčastňuje na zasadnutiach správnej rady spoločnosti Eco TLC bez hlasovacieho práva a je informovaný o plánovaných investíciách spoločnosti pred ich schválením správnou radou, pričom sa môže oboznamovať so všetkými dokumentmi súvisiacimi s finančnou správou spoločnosti, aby v prípade nedodržania pravidiel riadneho finančného hospodárenia informoval príslušné štátne orgány, ktoré môžu rozhodnúť o uložení pokuty až do výšky 30 000 eur alebo dokonca o pozastavení alebo odobratí povolenia. Zdôrazňuje, že s týmito výhradami Eco TLC slobodne prijíma svoje riadiace rozhodnutia a že okrem iného sa na finančné prostriedky určené na vyplácanie príspevkov nevzťahuje žiadna osobitná povinnosť úschovy.

27. Za týchto okolností, keďže otázka zlučiteľnosti dotknutého mechanizmu s článkom 107 ZFEÚ je rozhodujúca pre výsledok sporu, ktorý prejednáva, Conseil d'État (Štátna rada) rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 107 [ZFEÚ] vykladať v tom zmysle, že mechanizmus…, ktorým súkromná nezisková ekologická organizácia, ktorá je držiteľom povolenia vydaného verejnými orgánmi, vyberá od obchodníkov s určitou kategóriou výrobkov, ktorí s ňou na tento účel podpíšu dohodu, finančné príspevky ako protiplnenie za služby spočívajúce v tom, že v ich mene zabezpečí splnenie povinnosti spracovať odpad pochádzajúci z týchto výrobkov a subjektom povereným triedením odpadu a jeho zhodnocovaním vypláca dotácie, ktorých výška je stanovená v povolení so zreteľom na environmentálne a sociálne ciele, sa musí považovať za štátnu pomoc v zmysle [tohto ustanovenia]?“

III. Právna analýza

28. Svojou prejudiciálnou otázkou sa Conseil d'État (Štátna rada) pýta Súdneho dvora, či sa článok 107 ods. 1 ZFEÚ má vykladať v tom zmysle, že taký mechanizmus rozšírenej zodpovednosti obchodníkov, ako je mechanizmus zavedený francúzskym právom pre výrobky TBO, treba považovať za opatrenie zavádzajúce štátnu pomoc v zmysle tohto článku.

29. Na zodpovedanie tejto otázky považujem za nevyhnutné najprv stručne uviesť hlavné črty mechanizmu, ktorý je predmetom prejudiciálnej otázky, tak ako ich vysvetlil vnútroštátny súd, a ďalej formulovať niekoľko úvodných poznámok.

A. Francúzsky mechanizmus rozšírenej zodpovednosti obchodníkov na trhu s výrobkami TBO

30. Zo spisu, ktorý má k dispozícii Súdny dvor, vyplýva, že mechanizmus rozšírenej zodpovednosti obchodníkov zavedený vo Francúzsku pre výrobky TBO sa vyznačuje týmito črtami.

31. V prvom rade obchodníci na trhu s výrobkami TBO majú zákonnú povinnosť platiť príspevky alebo zabezpečiť recykláciu a spracovanie odpadu z týchto výrobkov. *De iure* majú možnosť buď finančne prispievať do ekologickej organizácie povolenej verejnými orgánmi, ktorá ďalej vypláca ich príspevky prevádzkovateľom triedenia odpadu, alebo zaviesť individuálny systém recyklácie a spracovania odpadu, ktorý musí byť rovnako schválený verejnými orgánmi.[9]

32. Zo spisu však vyplýva, že žiadny obchodník na trhu s výrobkami TBO nezaviedol individuálny systém a že všetci títo obchodníci sa rozhodli stať sa členom jedinej ekologickej organizácie, ktorá bola založená a dostala povolenie, teda Eco TLC.

33. V druhom rade Zákonník životného prostredia a špecifikácia podmienok, ktorá je podľa tohto zákonníka prílohou výnosu, ktorým sa udeľuje povolenie, v tomto prípade výnosu z roku 2014, podrobne upravujú činnosti ekologickej organizácie vyplývajúce z úloh, pre ktoré bola povolená. Podľa tejto špecifikácie je hlavným cieľom povolenej ekologickej organizácie zabezpečiť plnenie povinností, ktoré majú obchodníci na základe rozšírenej zodpovednosti výrobcu, a prispievať k udržateľnosti a rozvoju odvetvia TBO.

34. V treťom rade na plnenie svojich úloh ekologická organizácia vyberá od obchodníkov na trhu s výrobkami TBO finančné príspevky (ďalej len „vstupné príspevky“). Ekologická organizácia sama určuje výšku týchto príspevkov (vo „vstupnom sadzobníku“),[10] pričom ich stanoví na úroveň, ktorá je nevyhnutná na plnenie jej povinnosti vyplácať finančnú podporu prevádzkovateľom triedenia odpadu a na úhradu jej prevádzkových výdavkov. Vstupné príspevky vybrané ekologickou organizáciou musia byť v celom rozsahu použité na plnenie jej úloh a na úhradu súvisiacich prevádzkových výdavkov, keďže cieľom činností ekologickej organizácie, pre ktoré bola povolená, nie je dosahovanie zisku.

35. V štvrtom rade ekologická organizácia uzatvára dohodu so spôsobilými prevádzkovateľmi triedenia odpadu a vypláca im „na výstupe“ finančnú podporu podľa tonáže triedeného odpadu z TBO. Špecifikácia podmienok, ktorá je prílohou výnosu z roku 2014, stanovuje, že finančná podpora, ktorá sa vypláca prevádzkovateľom triedenia, má tri zložky, a to po prvé podporu na udržateľnosť odvetvia nakladania s odpadom z výrobkov TBO prispievaním na náklady tohto nakladania, po druhé podporu na materiálové triedenie a po tretie podporu na rozvoj tohto odvetvia. Táto špecifikácia vo svojej prílohe III ďalej určuje, v závislosti od environmentálnych a sociálnych cieľov, spôsob výpočtu finančnej podpory vyplácanej prevádzkovateľom triedenia odpadu, ako aj príslušný sadzobník („výstupný sadzobník“).[11]

36. V piatom rade je členom správnej rady ekologickej organizácie kontrolór určený štátom. Tento kontrolór sa môže zúčastňovať na zasadnutiach správnej rady ekologickej organizácie bez hlasovacieho práva. Je informovaný o podmienkach plánovaných investícií spoločnosti pred ich schválením správnou radou a môže sa oboznamovať so všetkými dokumentmi súvisiacimi s finančnou správou spoločnosti, aby v prípade nedodržania pravidiel riadneho finančného hospodárenia informoval príslušné štátne orgány, ktoré môžu rozhodnúť o uložení pokuty alebo dokonca o pozastavení alebo odobratí povolenia.

9 Pozri bod 11 vyššie.

10 Pozri bod 15 vyššie.

11 Pozri bod 21 vyššie.

37. Ekologická organizácia musí okrem toho pravidelne informovať ministerstvá, ktoré jej udelili povolenie, o svojich činnostiach a o plnení svojich povinností a finančných plánov. Musí odovzdať všetky ďalšie dokumenty a informácie, ktoré si príslušné ministerstvá vyžiadajú.

B. Úvodné poznámky

38. V tejto súvislosti sa mi zdá vhodné na úvod objasniť zmysel prejudiciálnej otázky, ktorú položila Conseil d'État (Štátna rada).

39. Keď sa totiž obchodníci na trhu s výrobkami TBO rozhodnú využiť na splnenie svojej zákonnej povinnosti zabezpečiť spracovanie odpadu z týchto výrobkov povolenú ekologickú organizáciu, mechanizmus, ktorého hlavné črty som práve vysvetlil, upravuje finančné toky na dvoch úrovniach: na jednej strane sú príspevky na vstupe uhrádzané ekologickej organizácii obchodníkmi na trhu s výrobkami TBO a na druhej strane finančná podpora vyplácaná na výstupe ekologickou organizáciou zmluvným prevádzkovateľom triedenia odpadu.

40. Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, ako aj zo spisu, ktorý má k dispozícii Súdny dvor, však vyplýva, že hoci sa prejudiciálna otázka, ktorú položila Conseil d'État (Štátna rada), vzťahuje na dotknutý mechanizmus ako celok, pochybnosti vnútroštátneho súdu týkajúce sa výkladu článku 107 ods. 1 ZFEÚ sa sústreďujú na výstupnú časť systému. Prejudiciálna otázka, ktorú položila Conseil d'État (Štátna rada), sa tak v podstate týka toho, či finančná podpora vyplácaná prevádzkovateľom triedenia odpadu, určená podľa výstupného sadzobníka obsiahnutého vo výnose z roku 2014 a zmeneného sporným výnosom, predstavuje štátnu pomoc, ktorej príjemcami sú títo prevádzkovatelia triedenia odpadu. Conseil d'État (Štátna rada) naopak nemá žiadnu pochybnosť o prípadnej kvalifikácii príspevkov na vstupe uhrádzaných ekologickej organizácii ako „pomoci“. [12] Podľa môjho názoru teda prejudiciálnu otázku treba chápať v tomto zmysle.

41. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že kvalifikácia „štátnej pomoci“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ predpokladá splnenie štyroch kumulatívnych podmienok, a to, že existuje zásah zo strany štátu alebo zo štátnych prostriedkov, že tento zásah môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, že priznáva selektívnu výhodu svojmu príjemcovi a že narúša hospodársku súťaž alebo hrozí jej narušením. [13]

42. Navyše podľa judikatúry Súdneho dvora pojem „štátna pomoc“, tak ako je definovaný v Zmluve, predstavuje právny pojem a má sa vykladať na základe objektívnych kritérií. [14]

43. Považujem však za vhodné tiež pripomenúť, že podľa judikatúry platí, že keď je na Súdny dvor podaný návrh na začatie prejudiciálneho konania, jeho úloha spočíva v tom, že vnútroštátnemu súdu objasní pôsobnosť pravidiel Únie, aby ich tento súd mohol správne uplatniť na skutkový stav, o ktorom rozhoduje, a nie v tom, že sám uplatní uvedené pravidlá, a to tým skôr, že Súdny dvor nemusí mať k dispozícii všetky údaje, ktoré sú v tejto súvislosti nevyhnutné. [15]

12 V tejto súvislosti Komisia zdôraznila, že Conseil d'État (Štátna rada) vo svojej judikatúre spresnila, že príspevky obchodníkov ekologickej organizácii predstavujú priamu protihodnotu za poskytnutú službu a že z tohto dôvodu ich nemožno považovať za úhradu porovnateľnú s daňou alebo poplatkom zavedenými verejným orgánom a teda nepredstavujú štátne prostriedky [pozri Conseil d'État (Štátna rada) z 11. júla 2011, č. 346698, a z 28. decembra 2017, č. 408425,:FR:CECHS:2017:408425.20171228].

13 Pozri najmä rozsudky z 21. decembra 2016, Komisia/Hansestadt Lübeck (C-524/14 P, EU:C:2016:971, bod 40); z 21. decembra 2016, Komisia/World Duty Free Group SA a i. (C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 53), ako aj z 15. mája 2019, Achema a i. (C-706/17, EU:C:2019:407, bod 46 a citovaná judikatúra).

14 Pozri najmä rozsudok z 22. decembra 2008, British Aggregates/Komisia (C-487/06 P, EU:C:2008:757, bod 111).

15 Pozri rozsudok z 21. júna 2007, Omni Metal Service (C-259/05, EU:C:2007:363, bod 15), ako aj návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Jääskinen vo veci Association Vent De Colère! a i. (C-262/12, EU:C:2013:469, bod 24), a generálny advokát Wahl vo veci Achema a i. (C-706/17, EU:C:2019:38, bod 16).

44. V tejto súvislosti sa Súdny dvor opakovane domnieval, že vnútroštátne súdy sú oprávnené vykladať a uplatňovať pojem „štátna pomoc“ a že v sporoch, v ktorých rozhodujú, im prináleží overiť, že sú splnené podmienky článku 107 ods. 1 ZFEÚ. [16]

45. Vzhľadom na toto „rozdelenie úloh“ [17] medzi Súdny dvor a vnútroštátne súdy teda na základe skutočností, ktoré vyplývajú zo spisu, preskúmam každé z kumulatívnych kritérií pojmu „štátna pomoc“ uvedených v bode 41 vyššie. Bude však úlohou vnútroštátneho súdu, ktorý má k dispozícii údaje a iné skutkové informácie nevyhnutné na vykonanie úplnej analýzy, aby prijal konečné rozhodnutie o možnej kvalifikácii sporného mechanizmu ako „štátnej pomoci“ s prihliadnutím na usmernenia o význame a pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ktoré mu poskytne Súdny dvor.

C. O existencii zásahu zo strany štátu alebo zo štátnych prostriedkov

46. Podľa ustálenej judikatúry na to, aby mohli byť výhody považované za „pomoc“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, musia byť na jednej strane poskytnuté priamo alebo nepriamo zo štátnych prostriedkov a na druhej strane musia byť pripísateľné štátu. [18]

47. Pokiaľ ide o podmienku pripísateľnosti dotknutého mechanizmu štátu, z judikatúry vyplýva, že na účely posúdenia tejto pripísateľnosti treba preskúmať, či sa verejné orgány podieľali na prijatí dotknutého opatrenia. [19]

48. V prejednávanej veci však pripísateľnosť mechanizmu rozšírenej zodpovednosti obchodníkov na trhu s výrobkami TBO štátu nevzbudzuje žiadne pochybnosti. Ako vyplýva z bodu 10 a nasl. vyššie, tento mechanizmus bol zavedený štátom prostredníctvom Zákonníka o životnom prostredí a výnosov vykonávajúcich jeho ustanovenia, predovšetkým výnosu z roku 2014 a sporného výnosu. Dotknutý mechanizmus preto treba považovať za pripísateľný štátu.

49. Naopak, otázka, či prostriedky, ktoré ekologická organizácia používa na vyplácanie finančnej podpory prevádzkovateľom triedenia odpadu, treba kvalifikovať ako „štátne prostriedky“, je najzložitejšou otázkou prejednávanej veci.

50. Na účely analýzy tejto otázky považujem za užitočné najprv pripomenúť zásady vyplývajúce z judikatúry vo vzťahu k pojmu „štátne prostriedky“ a následne s prihliadnutím na tieto zásady preskúmať dotknutý mechanizmus.

1. Judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa pojmu „štátne prostriedky“

51. Na úvod treba pripomenúť, že podľa judikatúry len výhody poskytované priamo alebo nepriamo zo štátnych prostriedkov alebo predstavujúce pre štát dodatočnú záťaž treba považovať za pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Zo samotného znenia tohto ustanovenia a z procesných pravidiel zavedených v článku 108 ZFEÚ totiž vyplýva, že výhody poskytované iným spôsobom ako zo štátnych prostriedkov nepatria do pôsobnosti dotknutých ustanovení. [20]

16 Pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. októbra 2006, Transalpine Ölleitung in Österreich (C-368/04, EU:C:2006:644, bod 39), a z 11. novembra 2015, Klausner Holz Niedersachsen (C-505/14, EU:C:2015:742, bod 22).

17 V tomto zmysle pozri návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Wahl vo veci Achema a i. (C-706/17, EU:C:2019:38, bod 17).

18 Pozri najmä rozsudky z 13. septembra 2017, ENEA (C-329/15, EU:C:2017:671, bod 20 a citovaná judikatúra), a z 15. mája 2019, Achema a i. (C-706/17, EU:C:2019:407, bod 47).

19 Pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. septembra 2017, ENEA (C-329/15, EU:C:2017:671, bod 21 a citovaná judikatúra), a z 15. mája 2019, Achema a i. (C-706/17, EU:C:2019:407, bod 48).

20 Rozsudky z 13. marca 2001, PreussenElektra (C-379/98, EU:C:2001:160, bod 58), ako aj z 19. marca 2013, Bouygues a Bouygues Télécom/Komisia a i. a Komisia/Francúzsko a i. (C-399/10 P a C-401/10 P, EU:C:2013:175, bod 99 a citovaná judikatúra).

52. Okrem toho z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že zákaz uvedený v článku 107 ods. 1 ZFEÚ zahŕňa tak pomoc, ktorú poskytuje priamo štát alebo ktorá sa poskytuje zo štátnych prostriedkov, ako aj pomoc, ktorú poskytujú verejnoprávne alebo súkromnoprávne subjekty určené alebo zriadené týmto štátom na účely správy pomoci. [21]

53. Rozlišovanie zavedené v tomto ustanovení medzi „pomocou poskytovanou štátom“ a pomocou poskytovanou „zo štátnych prostriedkov“ neznamená, že všetky výhody poskytované štátom predstavujú pomoc bez ohľadu na to, či sú alebo nie sú financované zo štátnych prostriedkov, ale jeho cieľom je iba zahrnúť do tohto pojmu tak výhody priamo poskytované štátom, ako aj výhody poskytované prostredníctvom verejnoprávneho alebo súkromnoprávneho subjektu, ktorý tento štát určil alebo zriadil. [22]

54. Zahrnutie výhod poskytovaných prostredníctvom subjektov odlišných od štátu do pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ má zachovať potrebný účinok zákazu štátnej pomoci. [23] Súdny dvor totiž spresnil, že právo Únie nemôže pripustiť, aby jednoduché vytvorenie autonómnych inštitúcií poverených distribúciou pomoci umožnilo obchádzanie pravidiel štátnej pomoci. [24]

55. Z judikatúry Súdneho dvora rovnako vyplýva, že nie je nevyhnutné vo všetkých prípadoch preukázať, že došlo k prevodu štátnych prostriedkov na to, aby výhodu poskytnutú jednému alebo viacerým podnikom bolo možné považovať za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. [25]

56. Článok 107 ods. 1 ZFEÚ sa totiž vzťahuje na všetky peňažné prostriedky, ktoré môžu verejné orgány skutočne použiť na podporu podnikov bez ohľadu na to, či tieto prostriedky trvalo patria do majetku štátu. Aj keď sumy zodpovedajúce opatreniu pomoci nie sú trvalým spôsobom vo vlastníctve štátnej pokladnice, skutočnosť, že sú stále pod verejnou kontrolou, a teda k dispozícii príslušným vnútroštátnym orgánom, stačí na to, aby sa považovali za „štátne prostriedky“. [26]

57. Inými slovami, finančné prostriedky možno posúdiť ako „štátne prostriedky“ vtedy, keď napriek tomu, že pochádzajú od súkromných osôb, sú vyberané štátom, na účet štátu alebo na základe zásahu štátu a poskytované príslušným vnútroštátnym orgánom, ktoré majú právomoc rozhodnúť o ich konečnom použití. [27]

58. Súdny dvor predovšetkým rozhodol, že finančné prostriedky pochádzajúce z povinných príspevkov uložených právnou úpravou štátu, ktoré sú spravované a rozdeľované v zmysle tejto právnej úpravy, možno považovať za štátne prostriedky v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, aj keď sú ich správou poverené subjekty, ktoré nie sú verejnými orgánmi. [28]

59. V tejto súvislosti je rozhodujúce, že tieto subjekty sú poverené štátom, aby spravovali štátne prostriedky, a nie iba povinné uskutočniť nákup zo svojich vlastných finančných prostriedkov. [29]

21 Pozri *ex multis* rozsudok z 15. mája 2019, Achema a i. (C-706/17, EU:C:2019:407, bod 50 a citovaná judikatúra).

22 Rozsudok z 28. marca 2019, Nemecko/Komisia (C-405/16 P, EU:C:2019:268, bod 53 a citovaná judikatúra).

23 Pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Saugmandsgaard Øe vo veci ENEA (C-329/15, EU:C:2017:233, bod 68 a citovaná judikatúra).

24 Pozri *ex multis* rozsudky zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia (C-482/99, EU:C:2002:294, bod 23); z 9. novembra 2017, Komisia/TV2/Danmark (C-656/15 P, EU:C:2017:836, bod 45), ako aj z 15. mája 2019, Achema a i. (C-706/17, EU:C:2019:407, bod 51).

25 Rozsudky zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia (C-482/99, EU:C:2002:294, bod 36); z 19. marca 2013, Bouygues a Bouygues Télécom/Komisia a i. a Komisia/Francúzsko a i. (C-399/10 P a C-401/10 P, EU:C:2013:175, bod 109); z 30. mája 2013, Doux Élevage a Coopérative agricole UKL-ARREE (C-677/11, EU:C:2013:348, bod 34), ako aj z 28. marca 2019, Nemecko/Komisia (C-405/16 P, EU:C:2019:268, bod 55).

26 Pozri najmä rozsudky z 13. septembra 2017, ENEA (C-329/15, EU:C:2017:671 a citovaná judikatúra); z 28. marca 2019, Nemecko/Komisia (C-405/16 P, EU:C:2019:268, bod 57), ako aj z 15. mája 2019, Achema a i. (C-706/17, EU:C:2019:407, bod 53).

27 Pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Wahl vo veci Achema a i. (C-706/17, EU:C:2019:38, bod 25).

28 Pozri rozsudky z 19. decembra 2013, Association Vent De Colère! a i. (C-262/12, EU:C:2013:851, bod 25); z 28. marca 2019, Nemecko/Komisia (C-405/16 P, EU:C:2019:268, bod 58), ako aj z 15. mája 2019, Achema a i. (C-706/17, EU:C:2019:407, bod 54 a tam citovaná judikatúra).

29 Pozri rozsudky z 28. marca 2019, Nemecko/Komisia (C-405/16 P, EU:C:2019:268, bod 59), a z 15. mája 2019, Achema a i. (C-706/17, EU:C:2019:407, bod 55 a tam citovaná judikatúra).

60. V tejto súvislosti však Súdny dvor tiež vysvetlil, že na účely preukázania, či výhoda poskytnutá príjemcovi zaťažuje štátny rozpočet, treba overiť, či existuje dostatočne priama súvislosť medzi na jednej strane touto výhodou a na druhej strane znížením uvedeného rozpočtu, prípadne dostatočne konkrétnym ekonomickým rizikom výdavkov zaťažujúcich tento rozpočet.[30]

2. O kvalifikácii finančných prostriedkov, ktoré používa ekologická organizácia na vyplácanie finančnej podpory prevádzkovateľom triedenia odpadu v rámci dotknutého mechanizmu ako „štátnych prostriedkov“

61. S prihliadnutím na zásady vyplývajúce z judikatúry uvedené v predchádzajúcej časti treba posúdiť, či v prejednávanej veci finančné prostriedky, ktoré v rámci mechanizmu, o ktorý ide v konaní na Conseil d'État (Štátna rada), používa taká ekologická organizácia, akou je Eco TLC, na vyplácanie finančnej podpory prevádzkovateľom triedenia odpadu, treba posúdiť ako „štátne prostriedky“.

62. V tejto súvislosti na úvod podotýkam, že tento mechanizmus sa nepodobá na žiadnu z úprav, ktoré Súdny dvor posudzoval vo svojej dosť rozsiahlej judikatúre týkajúcej sa pojmu štátnych prostriedkov.

63. Tento mechanizmus sa tak odlišuje od úprav ukladajúcich súkromným podnikom povinnosti nákupu elektrickej energie v rámci vnútroštátnych opatrení na podporu energie z obnoviteľných zdrojov, o ktorých Súdny dvor vo veciach PreussenElektra[31] a ENEA[32] rozhodol, že nezavádzali štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.[33] Uvedený mechanizmus sa však líši aj od vnútroštátnych úprav prijatých v odvetví energetiky, ktoré Súdny dvor posudzoval v iných veciach, ako sú napríklad veci Essent Netwerk Noord a i.[34], Association Vent De Colère![35] a Achema[36] a o ktorých naopak rozhodol, že dotknuté finančné prostriedky bolo možné považovať za štátne prostriedky v zmysle uvedeného ustanovenia.

64. Francúzsky mechanizmus rozšírenej zodpovednosti obchodníkov na trhu s výrobkami TBO nie je porovnateľný ani s opatreniami, ktoré Súdny dvor preskúmal vo veciach Pearle a i.[37] a Doux Élevage[38], a o ktorých rozhodol, že nepredstavovali štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. V týchto veciach išlo o povinné príspevky uložené určitým podnikom, stanovené zákonom a vyberané a spravované subjektmi, ktorým štát zveril určité právomoci. Tieto príspevky však boli zavedené na základe iniciatívy súkromných podnikov, ktoré rozhodovali aj o ich konečnom využití, a nemali sa využívať na sledovanie cieľa vo verejnom záujme definovaného verejnými orgánmi.[39]

30 Pozri rozsudok z 28. marca 2019, Nemecko/Komisia (C-405/16 P, EU:C:2019:268, bod 60). V tomto zmysle pozri rovnako rozsudky z 19. marca 2013, Bouygues a Bouygues Télécom/Komisia a i. a Komisia/Francúzsko a i. (C-399/10 P a C-401/10 P, EU:C:2013:175, bod 109); z 9. októbra 2014, Ministerio de Defensa a Navantia (C-522/13, EU:C:2014:2262, bod 47); zo 14. januára 2015, Eventech (C-518/13, EU:C:2015:9, bod 34), ako aj zo 16. apríla 2015, Trapeza Eurobank Ergasias (C-690/13, EU:C:2015:235, bod 19).

31 Rozsudok z 13. marca 2001, PreussenElektra (C-379/98, EU:C:2001:160).

32 Rozsudok z 13. septembra 2017, ENEA (C-329/15, EU:C:2017:671).

33 V týchto veciach Súdny dvor konštatoval, že súkromné podniky, ktoré mali povinnosť nakúpiť za určené minimálne ceny elektrickú energiu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov, neboli dotknutým členským štátom poverené, aby spravovali štátne prostriedky, ale mali povinnosť nákupu zo svojich vlastných finančných prostriedkov. V tejto súvislosti pozri rozsudky z 19. decembra 2013, Association Vent De Colère! a i. (C-262/12, EU:C:2013:851, body 34 a 35), a z 13. septembra 2017, ENEA (C-329/15, EU:C:2017:671, bod 30). V rozsudku z 28. marca 2019, Nemecko/Komisia (C-405/16 P, EU:C:2019:268), Súdny dvor v odvolacom konaní dospel k záveru, že ani Všeobecný súd, ani Komisia nevedeli podložiť ich záver, že dotknutá schéma podpory na výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov zahŕňala štátne prostriedky a teda predstavovala štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

34 Rozsudok zo 17. júla 2008, Essent Netwerk Noord a i. (C-206/06, EU:C:2008:413). Táto vec sa týkala dane spočívajúcej v príplatku k cene vyberanej za prepravenú elektrickú energiu.

35 Rozsudok z 19. decembra 2013, Association Vent De Colère! a i. (C-262/12, EU:C:2013:851). Aj táto vec sa týkala zákonnej povinnosti nákupu elektrickej energie.

36 Rozsudok z 15. mája 2019, Achema a i. (C-706/17, EU:C:2019:407). Táto vec sa týkala povinnosti platiť príspevok na služby vo verejnom záujme v odvetví elektrickej energie.

37 Rozsudok z 15. júla 2004, Pearle a i. (C-345/02, EU:C:2004:448).

38 Rozsudok z 30. mája 2013, Doux Élevage a Coopérative agricole UKL-ARREE (C-677/11, EU:C:2013:348).

39 V tejto súvislosti pozri rovnako bod 30 návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Wahl vo veci Achema a i. (C-706/17, EU:C:2019:38).

65. Všetky tieto veci však poskytujú rad oporných bodov, ktoré na základe analýzy súboru rôznych čŕt charakterizujúcich sporný vnútroštátny mechanizmus umožnia posúdiť, či dotknuté finančné prostriedky treba kvalifikovať ako „štátne prostriedky“.

66. V prejednávanej veci ide konkrétne o príspevky, ktoré podniky, ktorým je uložená zákonná povinnosť zabezpečiť spracovanie odpadu, uhrádzajú súkromnému subjektu povolenému štátom, ktorý ich ďalej vypláca prevádzkovateľom, ktorí po splnení určitých podmienok uzavreli dohodu s týmto súkromným subjektom.

67. V tejto súvislosti sa na základe vyššie uvedených oporných bodov vyplývajúcich z judikatúry budem v prvom rade zaoberať otázkou záväznej povahy príspevkov na vstupe uhrádzaných obchodníkmi na trhu s výrobkami TBO ekologickej organizácii. V druhom rade posúdim stupeň kontroly, ktorú si verejný orgán podľa dotknutého vnútroštátneho mechanizmu zachováva nad ekologickou organizáciou a týmito prostriedkami. V treťom rade preskúmam, či existuje dostatočne priamy vzťah medzi údajnou výhodou a aspoň potenciálnym znížením štátneho rozpočtu.

a) O záväznej povahe príspevkov uhrádzaných obchodníkmi ekologickej organizácii

68. Ako vyplýva z judikatúry uvedenej v bode 58 vyššie, finančné prostriedky pochádzajúce z povinných príspevkov uložených právnou úpravou štátu možno považovať za štátne prostriedky v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

69. Treba preto posúdiť prípadnú záväznú povahu príspevkov uhrádzaných na vstupe obchodníkmi na trhu s výrobkami TBO ekologickej organizácii.

70. V tejto súvislosti z bodov 10 a 11 vyššie vyplýva, že podľa ustanovení Zákonníka o životnom prostredí sú obchodníci na trhu s výrobkami TBO povinní zabezpečiť spracovanie odpadu z týchto výrobkov. Majú teda zákonnú povinnosť v tomto zmysle, ktorá okrem toho vyplýva z právnej úpravy Únie, a to zo smernice 2008/98.

71. Príslušné ustanovenia uvedeného zákonníka však týmto obchodníkom dávajú pri splnení tejto zákonnej povinnosti alternatívu: buď vytvoria individuálny systém recyklácie a spracovania uvedeného odpadu, alebo sa stanú členom ekologickej organizácie, na ktorú za príspevok prenesú svoju zákonnú povinnosť. Príspevok tejto organizácii sa teda pre obchodníka stáva právne záväzným vtedy, keď sa na to, aby splnil svoju zákonnú povinnosť zabezpečiť spracovanie odpadu, rozhodne stať členom ekologickej organizácie.

72. Za týchto okolností treba s prihliadnutím na alternatívu, ktorú zákon ponúka obchodníkom, konštatovať, že príspevky obchodníkov na trhu s výrobkami TBO uhrádzané spoločnosti Eco TLC nie sú *de iure* povinné.

73. Vo svojich pripomienkach však Komisia považuje za vhodné preskúmať otázku, či príspevok, ktorý je *de facto* povinný, netreba považovať za príspevok, ktorý má rovnaké účinky ako príspevok povinný *de iure*. Podľa tejto inštitúcie, ak by sa malo dospieť k záveru, že príspevky, ktoré obchodníci uhrádzajú spoločnosti Eco TLC, ktorá je jedinou ekologickou organizáciou povolenou vo Francúzsku v odvetví výrobkov TBO, sú *de facto* povinné, pretože alternatíva spočívajúca v zavedení individuálneho systému je „čisto teoretická, keďže je v praxi nerealizovateľná“, potom prostriedky vyplývajúce z týchto príspevkov treba posúdiť ako „štátne prostriedky“. [40]

40 V tejto súvislosti uvádzam, že vo svojich návrhoch vo veci prejednávanej na Conseil d'État (Štátna rada) (vec č. 416103), sa verejný spravodajca, pán Louis Dutheillet de Lamothe, domnieval, že možnosť obchodníkov vybudovať ich vlastnú recyklačnú sieť je „čisto teoretická“.

74. V tejto súvislosti som si vedomý požiadavky zdôraznenej Komisiou v jej pripomienkach, aby situácie, v ktorých členský štát upravuje čisto teoretickú alternatívu, neboli vylúčené z pojmu štátnej pomoci. V takýchto prípadoch totiž existuje riziko, že členské štáty by mohli tým, že vo vnútroštátnej právnej úprave poskytnú dotknutým prevádzkovateľom právne existujúcu alternatívu, ktorú je však fakticky nemožné zrealizovať, obchádzať pravidlá Únie v oblasti štátnej pomoci.

75. Domnievam sa však, že analýza, na ktorej sa zakladá prípadný záver, že zákonná alternatíva poskytnutá vo vnútroštátnej právnej úprave je „čisto teoretická“ z dôvodu nemožnosti jej realizácie, musí byť veľmi dôkladná, inak hrozí, že bude svojvoľnou.

76. Na vykonanie takejto analýzy treba podľa môjho názoru po prvé overiť, či z právneho hľadiska skutočne existuje alternatíva. Táto nemusí existovať napríklad vtedy, ak príslušné orgány nevytvorili právny rámec umožňujúci zrealizovať jednu z dvoch možností alternatívy. V prejednávanej veci sa však zdá, že bol prijatý právny rámec, aj keď údajne s omeškaním, ktorý umožňuje zaviesť individuálne systémy recyklácie a spracovania odpadu z výrobkov TBO.[41]

77. Po druhé, aby bol jeden alternatívny spôsob „čisto teoretický, keďže je v praxi nerealizovateľný“, nestačí, aby bol iba nákladnejší alebo menej výhodný z ekonomického hľadiska. Tento spôsob musí byť tak nákladný alebo náročný, že ho treba považovať za *de facto* nemožné zrealizovať.

78. Po tretie, pred vyslovením záveru, že právne existujúca alternatíva je čisto teoretická, treba zohľadniť všetky možnosti, ktoré majú k dispozícii dotknuté subjekty. Tak napríklad v prejednávanej veci nemožno vylúčiť, že aj keby bolo zavedenie individuálneho systému *de facto* nemožné, obchodníci môžu na plnenie svojej povinnosti zabezpečiť spracovanie odpadu založiť inú ekologickú organizáciu odlišnú od spoločnosti Eco TLC.[42] Ak by takýto spôsob bol ako alternatíva obchodníkom dovolený,[43] musel by sa tiež zohľadniť v analýze pred vyslovením záveru, že alternatíva ponúkaná týmto obchodníkom k úhrade príspevkov spoločnosti Eco TLC je „čisto teoretická“.

79. V každom prípade si myslím, že spis, ktorý má k dispozícii Súdny dvor, neposkytuje všetky skutkové informácie nevyhnutné na takéto definitívne posúdenie. Je teda úlohou vnútroštátneho súdu, aby na základe odporúčaní, ktoré mu poskytne Súdny dvor, určil, či príspevky obchodníkov na trhu s výrobkami TBO uhrádzané spoločnosti Eco TLC prípadne majú záväznú povahu. Ak by vnútroštátny súd dospel k záveru, že to tak nie je, potom treba vylúčiť, že dotknuté finančné prostriedky majú povahu štátnych prostriedkov.

b) O verejnej kontrole ekologickej organizácie a finančných prostriedkov

80. Z judikatúry uvedenej v bodoch 56 a 59 vyššie vyplýva, že pri určení, či sa na finančné prostriedky pochádzajúce z povinných príspevkov uložených právnou úpravou štátu môže vzťahovať pojem štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, je rozhodujúce overiť, či subjekt odlišný od verejného orgánu, ktorý tieto prostriedky spravuje v súlade s touto právnou úpravou, bol štátom poverený správou štátnych prostriedkov. Na kvalifikáciu „štátnych prostriedkov“ nie je nevyhnutné, aby finančné prostriedky trvalým spôsobom patrili do majetku štátu, ale stačí, že sú stále pod verejnou kontrolou a teda k dispozícii príslušným vnútroštátnym orgánom.

41 Výnos z 19. septembra 2017 o povoľovacom konaní a o špecifikácii podmienok individuálnych systémov siete odpadov z odevného textilu, bytového textilu a obuvi podľa článkov L. 541-10-3 a R. 543-217 až R. 543-224 Zákonníka o životnom prostrední (JORF č. 0226 z 27. septembra 2017).

42 O tejto možnosti uvažoval verejný spravodajca Louis Dutheillet de Lamothe vo svojich návrhoch uvedených v poznámke pod čiarou 40 vyššie, vo svojej analýze záujmu spoločnosti Eco TLC na konaní na Conseil d'État (Štátna rada).

43 Túto možnosť uvádzam iba ako príklad, pretože na základe neúplných údajov, ktoré mám k dispozícii, ide o čistú špekuláciu. Prináleží vnútroštátnemu súdu, aby overil, či taká možnosť skutočne existuje.

81. V prejednávanej veci preto treba s prihliadnutím na túto judikatúru overiť, či Eco TLC možno považovať za poverenú štátom, aby spravovala prostriedky, ktoré sú stále pod verejnou kontrolou, a teda k dispozícii vnútroštátnym orgánom.

82. V tejto súvislosti, pokaľ ide v prvom rade o povahu subjektu odlišného od verejného orgánu, ktorý spravuje finančné prostriedky, treba uviesť, že v prejednávanej veci neexistujú žiadne pochybnosti o tom, že Eco TLC nie je verejným orgánom, ale súkromnou spoločnosťou založenou súkromnými subjektmi, ktorých vzťahy sa riadia súkromným právom.

83. Z tohto pohľadu sa okolnosti prejednávanej veci blížia viac okolnostiam vo veciach, v ktorých boli vyhlásené rozsudky Pearle a i. a Doux Élevage [44], v ktorých Súdny dvor vylúčil kvalifikáciu finančných prostriedkov spravovaných súkromnými subjektmi ako „štátnych prostriedkov“, než okolnostiam vo veciach, v ktorých boli vyhlásené rozsudky Association Vent De Colère! [45] a Achema [46], v ktorých Súdny dvor uznal povahu dotknutých finančných prostriedkov ako štátnych prostriedkov. Prejednávaná vec sa však líši od uvedených vecí Pearle a i. a Doux Élevage nezanedbateľnou okolnosťou, a to, ako som uviedol v bode 64 vyššie, že v týchto dvoch veciach boli prostriedky používané na sledovanie cieľov, ktoré neboli vo verejnom záujme, ale boli stanovené dotknutými súkromnými subjektmi. [47]

84. V druhom rade treba podľa zásad vyplývajúcich z judikatúry pripomenutých v bode 80 vyššie overiť, či finančné prostriedky, ktoré ekologická organizácia používa na vyplácanie finančnej podpory prevádzkovateľom triedenia odpadu v rámci dotknutého mechanizmu, možno považovať za prostriedky, ktoré sú stále pod verejnou kontrolou.

85. V tejto súvislosti uvádzam, že dotknuté finančné prostriedky uhrádzajú súkromné subjekty (obchodníci) súkromnému subjektu (Eco TLC), ktorý ich ďalej vypláca iným súkromným subjektom (prevádzkovateľom triedenia odpadu). Príspevky si teda počas celého obehu zachovávajú svoju súkromnú povahu. [48] Dotknutý mechanizmus nezahŕňa žiaden priamy alebo nepriamy prevod verejných príjmov, keďže finančné prostriedky vytvorené z príspevkov nikdy neprechádzajú cez rozpočet štátu alebo iného verejného orgánu a nikdy sa nestávajú vlastníctvom orgánov verejnej moci. [49] Okrem toho orgány verejnej moci nemajú nikdy skutočný prístup k týmto prostriedkom. [50]

86. Navyše v prípade nezaplatenia príspevkov musí ekologická organizácia na účely ich výberu viesť bežné občianskoprávne alebo obchodnoprávne súdne konanie a nemá žiadne výsady štátnej povahy. [51]

87. Hoci však verejné orgány nemajú prístup k týmto prostriedkom, zohrávajú významnú úlohu pri určení ich účelu a ich výšky, čo viedlo Komisiu k tomu, že sa v pripomienkach podaných na Súdny dvor domnievala, že štát si v podstate zachováva úzku kontrolu nad finančným obehom týchto prostriedkov. [52]

44 Rozsudky z 15. júla 2004, Pearle a i. (C-345/02, EU:C:2004:448), a z 30. mája 2013, Doux Élevage a Coopérative agricole UKL-ARREE (C-677/11, EU:C:2013:348, pozri body 31 a 33).

45 Rozsudok z 19. decembra 2013, Association Vent De Colère! a i. (C-262/12, EU:C:2013:851).

46 Rozsudok z 15. mája 2019, Achema a i. (C-706/17, EU:C:2019:407).

47 Systém skúmaný v prejednávanej veci sa líši aj od systému preskúmaného vo veci Essent Netwerk Noord, v ktorej subjektom odlišným od verejného orgánu bola síce súkromná spoločnosť, ale táto bola určená zákonom na výber poplatku [pozri rozsudok zo 17. júla 2008, Essent Netwerk Noord a i. (C-206/06, EU:C:2008:413, body 67 a 68)]. To však nie je prípad v prejednávanej veci, keďže príspevky obchodníkov nepredstavujú poplatok (pozri bod 106 nižšie).

48 V tomto zmysle pozri rozsudok z 30. mája 2013, Doux Élevage a Coopérative agricole UKL-ARREE (C-677/11, EU:C:2013:348, bod 32).

49 V tomto zmysle pozri rozsudky z 30. mája 2013, Doux Élevage a Coopérative agricole UKL-ARREE (C-677/11, EU:C:2013:348, bod 32); z 19. decembra 2013, Association Vent De Colère! a i. (C-262/12, EU:C:2013:851, body 28 až 33), ako aj z 28. marca 2019, Nemecko/Komisia (C-405/16 P, EU:C:2019:268, bod 85).

50 V tejto súvislosti pozri rozsudok z 28. marca 2019, Nemecko/Komisia (C-405/16 P, EU:C:2019:268, bod 81).

51 V tomto zmysle pozri rozsudok z 30. mája 2013, Doux Élevage a Coopérative agricole UKL-ARREE (C-677/11, EU:C:2013:348, bod 32).

52 Verejný spravodajca Louis Dutheillet de Lamothe sa vyjadril v rovnakom zmysle vo svojich návrhoch uvedených v poznámke pod čiarou 40 vyššie.

88. V tejto súvislosti treba v treťom rade overiť, či verejné orgány napriek tomu, že nemajú prístup k týmto prostriedkom, vykonávajú nad nimi kontrolu z dôvodu, že majú právomoc s nimi disponovať.

89. Pokiaľ ide o kritérium, ktoré treba zohľadniť pri tomto posúdení, z judikatúry vyplýva, že nestačí, že relevantné črty dotknutého mechanizmu svedčia iba o určitej nadvláde štátu nad týmto mechanizmom. Je naopak nevyhnutné, aby tieto črty umožňovali dospieť k záveru, že štát má právomoc disponovať prostriedkami, ktoré spravuje subjekt odlišný od verejných orgánov. [53]

90. V tomto zmysle je podstatné posúdiť stupeň autonómie, ktorý má vo vzťahu k finančným prostriedkom tento odlišný subjekt, ktorý ich spravuje podľa vnútroštátnej právnej úpravy. Treba predovšetkým overiť, či právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, nezveruje príslušnému orgánu právomoc riadiť alebo ovplyvňovať správu finančných prostriedkov, a treba tiež posúdiť typ a stupeň kontroly, ktorú verejné orgány vykonávajú nad uvedeným odlišným subjektom. [54]

91. V tejto súvislosti sa mi so zreteľom na dotknutý mechanizmus zdajú byť dôležité nasledujúce úvahy.

92. Po prvé, pokiaľ ide o podnet na úhradu finančných prostriedkov, hoci je nesporné, že ich použitie sleduje konkrétne politické ciele, stanovené a definované verejným orgánmi, [55] a že povinnosť zabezpečiť nakladanie s odpadom je uložená priamo štátom, podnet na úhradu príspevkov naopak nevychádza priamo od štátu, ale vyplýva z rozhodnutia obchodníkov stať sa členom ekologickej organizácie. [56]

93. Po druhé, pokiaľ ide o výlučné určenie finančných prostriedkov na ciele stanovené verejným orgánom, Súdny dvor sa už domnieval, že hoci ide o jedno z kritérií, ktoré treba zvážiť, [57] napriek tomu nie je samo osebe postačujúce pre záver, že štát môže s finančnými prostriedkami disponovať v zmysle judikatúry uvedenej v bode 56 vyššie. [58] Súdny dvor sa naopak domnieval, že ak neexistuje žiadna skutočnosť, ktorá by preukazovala opak, právna zásada výlučného určenia dotknutých finančných prostriedkov preukazuje skôr práve to, že štát nemôže disponovať s týmito prostriedkami, to znamená rozhodnúť o inom určení, než stanovila dotknutá právna úprava. [59]

94. Po tretie, pokiaľ ide o stupeň autonómie, ktorú má ekologická organizácia vo vzťahu k finančným prostriedkom, v prejednávanej veci je nepochybné, že štát si zachováva určitú nadvládu nad finančnými tokmi týchto prostriedkov. Tým, že určuje „výstupný sadzobník“, totiž vykonáva rozhodujúci vplyv na sumu finančnej podpory vyplácanej prevádzkovateľom triedenia odpadu. Navyše „vstupný sadzobník“ určujúci príspevky, ktoré musia uhrádzať obchodníci ekologickej organizácii, závisí do značnej miery od týchto súm, keďže ekologická organizácia musí vykonávať činnosti, na ktoré dostala povolenie bez dosiahnutia zisku.

95. Francúzska vláda však vo svojich pripomienkach, ktoré predložila Súdnemu dvoru, uviedla rad skutočností, ktoré zrejme nasvedčujú určitej úrovni autonómie, ktorú má ekologická organizácia v rámci dotknutého mechanizmu, zvlášť vo vzťahu k finančným prostriedkom.

53 Pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. marca 2019, Nemecko/Komisia (C-405/16 P, EU:C:2019:268, bod 75).

54 V tejto súvislosti pozri rozsudok z 30. mája 2013, Doux Élevage a Coopérative agricole UKL-ARREE (C-677/11, EU:C:2013:348, bod 38).

55 A nie samotným subjektom odlišným od verejného orgánu ako vo veciach Pearle a Doux Élevage (pozri body 64 a 83 vyššie).

56 Na túto úvahu má samozrejme vplyv prípadné zistenie *de facto* záväznej povahy príspevkov, ako sa uvádza v bode 79 vyššie. Ak sú totiž príspevky *de facto* povinné, možno sa domnievať, že podnet na ich úhradu nie je výsledkom slobodnej voľby podnikov.

57 V tejto súvislosti pozri rozsudky zo 17. júla 2008, Essent Netwerk Noord a i. (C-206/06, EU:C:2008:413, bod 69), a z 15. mája 2019, Achema a i. (C-706/17, EU:C:2019:407, bod 66).

58 Pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. marca 2019, Nemecko/Komisia (C-405/16 P, EU:C:2019:268, bod 76).

59 Pozri rozsudok z 28. marca 2019, Nemecko/Komisia (C-405/16 P, EU:C:2019:268).

96. Vstupný sadzobník tak upravuje samotná ekologická organizácia a neschvaľuje ho verejný orgán, ale vzťahuje sa na neho iba informačná povinnosť. Ako som však práve uviedol, sumy príspevkov na vstupe, stanovené v tomto sadzobníku, významným spôsobom závisia od sumy podpory vyplácanej prevádzkovateľom triedenia odpadu, ktorá je určená vo výstupnom sadzobníku. Ekologická organizácia musí navyše upraviť sumy príspevkov, ktoré vyberá od obchodníkov, na úrovni nevyhnutne potrebnej na plnenie jej povinností.[60] Napriek tomu sa zdá, že suma finančnej podpory nie je jediným faktorom, ktorý ovplyvňuje vstupný sadzobník, keďže na príspevky na vstupe majú vplyv aj iné skutočnosti, na ktoré má ekologická organizácia podľa francúzskej vlády dosah, ako sú napríklad jej náklady na správu alebo úprava sadzobníka podľa kritérií ekodizajnu.[61]

97. Francúzska vláda ďalej tvrdí, že povolená ekologická organizácia má rozhodujúcu úlohu aj pri stanovení výstupného sadzobníka. Tento sadzobník totiž zodpovedá priemerným čistým nákladom triedenia, ktoré určuje verejný orgán na základe návrhov obsiahnutých vo výročnej správe Strediska pre monitorovanie triedenia a zhodnocovania odpadu z TBO z environmentálneho, ekonomického a sociálneho hľadiska, zriadeného povolenou ekologickou organizáciou.[62]

98. Je ešte dôležité uviesť, že pokiaľ ide o spôsobilosť prevádzkovateľov triedenia odpadu, ktorí sú v konečnom dôsledku príjemcami prípadnej štátnej pomoci, na uzavretie dohody s ekologickou organizáciou, špecifikácia podmienok, ktorá je prílohou výnosu z roku 2014, určuje kritériá spôsobilosti, ktoré musia títo prevádzkovatelia splniť na uzavretie dohody.[63] Francúzska vláda však tvrdí, že ekologická organizácia môže sama pridať kritériá spôsobilosti, čo už urobila, keď zaviedla kritérium veľkosti prevádzkovateľa triedenia odpadu, ako aj ďalšie zmluvné povinnosti, ktoré títo prevádzkovatelia musia splniť. Zdá sa teda, že na rozdiel od systémov preskúmaných vo veciach, v ktorých Súdny dvor uznal, že dotknuté finančné prostriedky mali povahu štátnych prostriedkov,[64] v prejednávanej veci má dotknutý subjekt určitú mieru autonómie pri určení príjemcov vyplácanej finančnej podpory.

99. Prináleží vnútroštátnemu súdu, aby overil, či v konkrétnom prípade všetky tieto skutočnosti uvádzané francúzskou vládou skutočne priznávajú ekologickej organizácii vo vzťahu k finančným prostriedkom určitú mieru autonómie, ktorá stačí na vylúčenie záveru, že verejný orgán má právomoc riadiť a ovplyvňovať správu týchto prostriedkov.

100. Po štvrté, pokiaľ ide o stupeň kontroly nad ekologickou organizáciou, ktorú vykonávajú verejné orgány, táto kontrola prebieha v dvoch fázach. Na úrovni udeľovania povolenia sa táto kontrola javí byť dosť dôkladná, keďže na jeho získanie musí byť ekologická organizácia schopná splniť všetky podmienky určené v špecifikácii podmienok. Následne, ako vyplýva z bodov 18, 26, 36 a 37 vyššie, táto kontrola sa uskutočňuje hlavne prostredníctvom účasti kontrolóra štátu na zasadnutiach správnej rady povolenej ekologickej organizácie a jeho informačnej povinnosti voči verejným orgánom, ktorá im umožňuje kontrolovať dodržiavanie požiadaviek súvisiacich so systémom rozšírenej zodpovednosti obchodníkov na trhu s výrobkami TBO.

101. V tejto súvislosti na jednej strane poznamenávam, ako to zdôraznil verejný spravodajca vo svojich návrhoch vo veci prejednávanej na Conseil d'État (Štátna rada),[65] že túto kontrolu určite nemožno prirovnávať k dozoru nad verejnou inštitúciou alebo k právam, ktoré priznáva významná účasť na základnom imaní spoločnosti. Ak totiž kontrolór upozorní na porušenie právnej úpravy, štát má na to, aby sa presadil, k dispozícii iba svoju policajnú a sankčnú právomoc.

60 Pozri článok L. 543-215 Zákonníka o životnom prostredí.

61 Pozri kapitolu III, bod C.4. špecifikácie podmienok.

62 Kapitola VI, bod D špecifikácie podmienok.

63 Kapitola VI, bod B špecifikácie podmienok. Pozri bod 20 vyššie a body 128 a 129 nižšie.

64 Napríklad v systéme, o ktorý išlo vo veci Achema, štát schvaľoval meno príjemcov pomoci [pozri rozsudok z 15. mája 2019, Achema a i. (C-706/17, EU:C:2019:407, body 60 a 87)].

65 Pozri návrhy verejného spravodajcu Louisa Dutheillet de Lamothe uvedené v poznámke pod čiarou 40 vyššie.

102. Na druhej strane treba tiež uviesť, že samotné právo Únie, najmä smernica 2008/98, ukladá členským štátom povinnosť zaviesť vhodný rámec pre monitorovanie a kontrolu uplatňovania systému rozšírenej zodpovednosti výrobcov. [66]

c) O existencii dostatočne priamej súvislosti medzi dotknutou výhodou a aspoň potenciálnym znížením štátneho rozpočtu

103. Ako bolo uvedené v bode 60 vyššie, na účely preukázania, či výhoda poskytnutá príjemcovi priamo alebo nepriamo zo štátnych prostriedkov alebo predstavujúca dodatočnú záťaž pre štát zaťažuje štátny rozpočet, treba overiť, či existuje dostatočne priama súvislosť medzi na jednej strane touto výhodou a na druhej strane znížením uvedeného rozpočtu, prípadne dostatočne konkrétnym ekonomickým rizikom výdavkov zaťažujúcich tento rozpočet.

104. V tejto súvislosti Súdny dvor vysvetlil, že nie je nevyhnutné, aby takéto zníženie alebo takéto riziko zodpovedalo alebo bolo rovnocenné uvedenej výhode, ani aby táto výhoda mala za následok takéto zníženie alebo takéto riziko, ani aby mala rovnakú povahu ako záväzok poskytnutia štátnych prostriedkov, ktorý z toho vyplýva. [67] Je však aspoň nevyhnutné, aby existovalo dostatočne konkrétne riziko vzniku dodatočnej záťaže pre štát v budúcnosti. [68]

105. V prejednávanej veci sa však z informácií v spise, ktorý má k dispozícii Súdny dvor, nezdá, že existuje súvislosť medzi na jednej strane výhodou, ktorú predstavuje vyplácanie finančnej podpory prevádzkovateľom triedenia odpadu, a na druhej strane znížením štátneho rozpočtu, prípadne dostatočne konkrétnym ekonomickým rizikom výdavkov zaťažujúcich tento rozpočet.

106. V tejto súvislosti v prvom rade uvádzam, že príspevky na vstupe uhrádzané obchodníkmi ekologickej organizácii nemajú povahu porovnateľnú s povahou poplatku alebo dane. Nejde o príspevky jednostranne uložené zákonom, ktoré sú títo obchodníci povinní platiť. [69]

107. K tomuto je dôležité poznamenať, ako už bolo uvedené, [70] že samotná Conseil d'État (Štátna rada) vo svojej judikatúre spresnila, hoci v súvislosti so systémami rozšírenej zodpovednosti výrobcov v iných odvetviach než v odvetví výrobkov TBO, že príspevky uhrádzané ekologickej organizácii predstavujú priamu protihodnotu za poskytovanú službu a že z tohto dôvodu ich nemožno považovať za úhradu porovnateľnú s daňou alebo poplatkom zavedeným verejným orgánom.

108. V druhom rade zo spisu nevyplýva, že existuje mechanizmus náhrady nákladov vyplývajúcich z povinnosti zabezpečiť spracovanie odpadu z výrobkov TBO, zavedený a upravený členským štátom, ktorým štát garantuje obchodníkom úplnú úhradu uvedených nákladov, ako to bolo napríklad v iných veciach, v ktorých rozhodoval Súdny dvor. [71] Dotknutý mechanizmus ani neukladá uvedeným obchodníkom povinnosť preniesť sumy zaplatené ako príspevok ekologickej organizácii na konečných spotrebiteľov. [72]

66 Pozri článok 8a ods. 5 smernice 2008/98. V tejto súvislosti však treba tiež uviesť, že keďže toto ustanovenie bolo vložené smernicou 2018/851, neuplatňuje sa ako také *ratione temporis* vo veci, ktorú prejednáva Conseil d'État (Štátna rada).

67 Rozsudok z 19. marca 2013, Bouygues a Bouygues Télécom/Komisia a i. a Komisia/Francúzsko a i. (C-399/10 P a C-401/10 P, EU:C:2013:175, bod 110).

68 Rozsudok z 19. marca 2013, Bouygues a Bouygues Télécom/Komisia a i. a Komisia/Francúzsko a i. (C-399/10 P a C-401/10 P, EU:C:2013:175, bod 106). V tomto zmysle pozri rovnako rozsudok z 1. decembra 1998, Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579, bod 41).

69 Pozri v tomto zmysle rozsudky zo 17. júla 2008, Essent Netwerk Noord a i. (C-206/06, EU:C:2008:413, body 45 až 47 a 66), a z 28. marca 2019, Nemecko/Komisia (C-405/16 P, EU:C:2019:268, bod 68).

70 Pozri poznámku pod čiarou 12 vyššie, ako aj tam uvedenú judikatúru Conseil d'État (Štátna rada).

71 Pozri napríklad rozsudky z 19. decembra 2013, Association Vent De Colère! a i. (C-262/12, EU:C:2013:851, body 26 a 36), ako aj z 15. mája 2019, Achema a i. (C-706/17, EU:C:2019:407, bod 71). V tejto súvislosti pozri rovnako rozsudky z 13. septembra 2017, ENEA (C-329/15, EU:C:2017:671, bod 30), a z 28. marca 2019, Nemecko/Komisia (C-405/16 P, EU:C:2019:268, bod 84).

72 Pozri rozsudok z 28. marca 2019, Nemecko/Komisia (C-405/16 P, EU:C:2019:268, bod 70).

109. Z týchto úvah vyplýva, že na základe informácií obsiahnutých v spise, ktorý má k dispozícii Súdny dvor, sa na jednej strane zdá, že dotknutý mechanizmus nemá za následok, že štát sa vzdáva prostriedkov, ako sú napríklad dane, poplatky, príspevky alebo iné prostriedky, ktoré by podľa vnútroštátnej právnej úpravy mali byť z akéhokoľvek dôvodu uhradené do štátneho rozpočtu,[73] a teda sa zdá, že tento mechanizmus nemôže pripraviť pokladnicu členského štátu o určitý prísun likvidných prostriedkov a tak znížiť jeho rozpočet.[74] Na druhej strane sa ani nezdá, že tento mechanizmus vytvára dostatočne konkrétne riziko vzniku dodatočnej záťaže pre štát v budúcnosti.

d) Záver ku kvalifikácii finančných prostriedkov, ktoré používa ekologická organizácia na vyplácanie finančnej podpory prevádzkovateľom triedenia odpadu v rámci dotknutého mechanizmu ako „štátnych prostriedkov“

110. Na záver sa s prihliadnutím na všetky predchádzajúce úvahy domnievam, že finančné prostriedky, ktoré taká ekologická organizácia, akou je Eco TLC, používa na základe mechanizmu rozšírenej zodpovednosti obchodníkov na trhu s výrobkami TBO na vyplácanie finančnej podpory prevádzkovateľom triedenia odpadu, nepredstavujú štátne prostriedky.

111. Ako však bolo uvedené v bode 45 vyššie, bude úlohou vnútroštátneho súdu, ktorý má k dispozícii všetky údaje a iné skutkové informácie nevyhnutné na vykonanie úplnej analýzy, aby v tejto súvislosti prijal konečné rozhodnutie. Na tento účel bude musieť na základe odporúčaní, ktoré mu poskytne Súdny dvor, predovšetkým overiť po prvé, či príspevky obchodníkov na trhu s výrobkami TBO uhrádzané spoločnosti Eco TLC majú *de facto* záväznú povahu, po druhé, či sa treba domnievať, že hoci tieto finančné prostriedky spravuje Eco TLC, sú vzhľadom na to, že Eco TLC vo vzťahu k nim nemá žiadnu autonómiu, a vzhľadom na rozsah verejnej kontrolnej právomoci, ktorá je vykonávaná nad spoločnosťou Eco TLC, stále pod verejnou kontrolou a k dispozícii príslušným vnútroštátnym orgánom, a po tretie, či existuje dostatočne priama súvislosť medzi dotknutou výhodou a aspoň potenciálnym znížením štátneho rozpočtu.

D. O existencii ekonomickej výhody

112. Spomedzi podmienok uvedených v bode 41 vyššie prejdem teraz k analýze podmienky existencie ekonomickej výhody.

113. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa za štátnu pomoc považujú zásahy, ktoré sú bez ohľadu na formu spôsobilé priamo alebo nepriamo zvýhodniť podniky alebo ktoré treba považovať za ekonomickú výhodu, ktorú by prijímajúci podnik nezískal za normálnych trhových podmienok.[75]

114. Za pomoc sa tak považujú najmä zásahy, ktoré v rôznych formách znižujú náklady obvykle zaťažujúce rozpočet podniku a ktoré, hoci nie sú subvenciami v úzkom zmysle slova, majú z tohto dôvodu rovnakú povahu a rovnaké účinky.[76] Výhoda existuje vtedy, keď sa finančná situácia podniku zlepší vďaka zásahu štátu vykonanému za iných než normálnych trhových podmienok.[77]

73 Rozsudok z 30. mája 2013, Doux Élevage a Coopérative agricole UKL-ARREE (C-677/11, EU:C:2013:348, bod 32).

74 V tomto zmysle pozri rozsudky z 8. septembra 2011, Komisia/Holandsko (C-279/08 P, EU:C:2011:551, bod 107); z 9. októbra 2014, Ministerio de Defensa a Navantia (C-522/13, EU:C:2014:2262, bod 48), ako aj zo 16. apríla 2015, Trapeza Eurobank Ergasias (C-690/13, EU:C:2015:235, bod 28).

75 Rozsudky z 27. júna 2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania (C-74/16, EU:C:2017:496, bod 65 a citovaná judikatúra); zo 6. marca 2018, Komisia/FIH Holding a FIH Erhvervsbank (C-579/16 P, EU:C:2018:159, bod 44), ako aj z 15. mája 2019, Achema a i. (C-706/17, EU:C:2019:407, bod 74 a citovaná judikatúra).

76 Rozsudky z 19. marca 2013, Bouygues a Bouygues Télécom/Komisia a i. a Komisia/Francúzsko a i. (C-399/10 P a C-401/10 P, EU:C:2013:175, bod 101), ako aj z 27. júna 2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania (C-74/16, EU:C:2017:496, bod 66).

77 Pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 2. septembra 2010, Komisia/Deutsche Post (C-399/08 P, EU:C:2010:481, bod 40), a zo 7. mája 2020, BTB Holding Investments a Duferco Participations Holding/Komisia (C-148/19 P, EU:C:2020:354, bod 46 a citovaná judikatúra).

115. V prejednávanej veci sa na základe skutočností vyplývajúcich zo spisu, ktorý má k dispozícii Súdny dvor, zdá, že rôzne druhy finančnej podpory, ktoré Eco TLC vypláca zmluvným prevádzkovateľom triedenia odpadu, nezodpovedajú nevyhnutne trhovým cenám za triedenie a recykláciu odpadu z výrobkov TBO.[78]

116. Ako teda uviedla Komisia, po prvé cieľom podpory vyplácanej prevádzkovateľom triedenia odpadu sa nezdá byť platba ceny za poskytnutú službu, ale ako vyplýva zo špecifikácie podmienok,[79] „udržateľnosť hospodárenia s týmto odpadom prispením na jeho náklady a súčasne rozvoj výkonnosti z hľadiska zvýšenia tonáže triedeného odpadu a zároveň maximálneho obmedzenia odpadu zneškodneného bez zhodnotenia“. Finančná podpora tak sleduje hlavne cieľ environmentálnej povahy, ktorým je odradiť od zneškodňovania odpadu z výrobkov TBO bez zhodnotenia. Táto podpora sleduje aj cieľ sociálnej povahy, ktorým je zvýhodniť podniky, ktoré zamestnávajú viac osôb s ťažkosťami začleniť sa do trhu práce.

117. Po druhé vzorce pre výpočet podpory obsiahnuté v špecifikácii podmienok nie sú založené na nákladoch na triedenie a recykláciu.[80] Nezohľadňujú ani náklady na služby, ani trhovú cenu. Výpočet sa naopak zakladá na celkovej činnosti prevádzkovateľa a zohľadňuje iné faktory, ktoré môžu predstavovať ekonomickú výhodu.

118. Tak napríklad podpora na rozvoj dopĺňa podporu na udržateľnosť a má okrem iného uhrádzať investície vynaložené prevádzkovateľmi triedenia odpadu na zriadenie nových triediacich centier alebo na rozšírenie. Úhrada týchto investícií bez odkazu na protihodnotu pre Eco TLC zjavne poskytuje ekonomickú výhodu zmluvným prevádzkovateľom triedenia.

119. Okrem toho, keďže náklady na odmeňovanie zamestnancov svojou povahou zaťažujú rozpočet podnikov, ich úhrada predstavuje podľa judikatúry Súdneho dvora ekonomickú výhodu.[81] Úhrada nákladov na zamestnávanie osôb v sociálnych ťažkostiach teda rovnako môže predstavovať takúto výhodu.

120. Z uvedeného je zrejmé, že vzhľadom na vzorec, ktorý sa používa na výpočet finančnej podpory, a vzhľadom na to, že na tento účel sú zohľadnené iné faktory než náklady spojené s recykláciou a spracovaním daného odpadu, sa možno domnievať, že táto finančná podpora, ktorú Eco TLC vypláca prevádzkovateľom triedenia odpadu podľa mechanizmu, o ktorý ide vo veci samej, s výhradou overení, ktoré musí urobiť vnútroštátny súd, poskytuje týmto prevádzkovateľom ekonomickú výhodu, ktorú by nemali, ak by sa nachádzali v čisto trhovej situácii.[82]

E. O selektivite ekonomickej výhody poskytnutej zmluvným prevádzkovateľom triedenia odpadu

121. Pokiaľ ide o podmienku selektivity, treba pripomenúť, že na to, aby sa na dotknuté opatrenie vzťahoval článok 107 ods. 1 ZFEÚ, musí selektívne poskytovať výhodu určitým podnikom alebo kategóriám podnikov alebo určitým hospodárskym odvetviam tým, že pre ne vytvorí výhodnejšiu situáciu ako pre ostatné.[83]

78 V rovnakom zmysle pozri návrhy verejného spravodajcu Louisa Dutheillet de Lamothe uvedené v poznámke pod čiarou 40 vyššie.

79 Kapitola VI, bod C.

80 Pozri body 20 a 21 vyššie.

81 Rozsudok z 12. decembra 2002, Belgicko/Komisia (C-5/01, EU:C:2002:754, body 38 a 39).

82 Pozri v tejto súvislosti rozsudok zo 6. marca 2018, Komisia/FIH Holding a FIH Erhvervsbank (C-579/16 P, EU:C:2018:159, bod 45). V rovnakom zmysle pozri návrhy verejného spravodajcu Louisa Dutheillet de Lamothe uvedené v poznámke pod čiarou 40 vyššie.

83 Pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. júna 2015, Komisia/MOL (C-15/14 P, EU:C:2015:362, bod 59), a z 30. júna 2016, Belgicko/Komisia (C-270/15 P, EU:C:2016:489, bod 48).

122. Posúdenie podmienky týkajúcej sa selektivity výhody vyžaduje určiť, či v rámci danej právnej úpravy dotknuté vnútroštátne opatrenie môže zvýhodňovať „určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru“ pred inými, ktorí sa vzhľadom na cieľ sledovaný touto úpravou nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii a sú tak vystavení rozdielnemu zaobchádzaniu, ktoré v podstate možno posúdiť ako „diskriminačné“.[84] Pojem „štátna pomoc“ nezahŕňa štátne opatrenia zavádzajúce rozlišovanie medzi podnikmi, a teda *a priori* selektívne, pokiaľ toto rozlišovanie vyplýva z povahy alebo zo štruktúry systému, ktorého súčasťou sú tieto opatrenia.[85]

123. Preskúmanie otázky, či má opatrenie selektívnu povahu, sa tak v podstate zhoduje s preskúmaním otázky, či sa dotknuté opatrenie uplatňuje na všetky hospodárske subjekty nediskriminačne. Pojem selektivity teda súvisí s pojmom diskriminácie.[86]

124. Hoci je však pravda, ako tvrdí Komisia vo svojich pripomienkach, že opatrenie je určené iba pre prevádzkovateľov triedenia odpadu v odvetví TBO, Súdny dvor vysvetlil, že opatrenie, z ktorého má prospech len jedno odvetvie činnosti alebo len časť podnikov tohto odvetvia, nie je nevyhnutne selektívne. Ako totiž vyplýva z úvah uvedených v predchádzajúcich dvoch bodoch, také opatrenie je selektívne len v prípade, ak má v rámci danej právnej úpravy za následok zvýhodnenie určitých podnikov pred inými podnikmi, ktoré patria do iných odvetví alebo patria do toho istého odvetvia, a vzhľadom na cieľ sledovaný touto úpravou sa nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii.[87]

125. V prejednávanej veci preto treba na preukázanie selektívnej povahy prípadnej výhody poskytnutej zmluvným prevádzkovateľom triedenia odpadu overiť, či dotknutý mechanizmus zavádza rozlišovanie medzi prevádzkovateľmi, ktorí sa vzhľadom na cieľ sledovaný dotknutou právnou úpravou nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii.[88]

126. Pokiaľ ide o vnútroštátny mechanizmus upravujúci rozšírenú zodpovednosť výrobcov za nakladanie s odpadom z výrobkov TBO, najprv treba uviesť, že prvým cieľom tohto mechanizmu je udržateľnosť a rozvoj odvetvia nakladania s odpadom z týchto výrobkov, ktoré v súlade s hierarchiou spôsobov spracovania odpadu definovanou smernicou 2008/98[89] uprednostňuje predovšetkým ich materiálové zhodnocovanie, teda ich opätovné použitie a recykláciu.[90]

127. V tejto súvislosti treba uviesť, že ako vyplýva z bodov 4 a 7 až 9 vyššie, na jednej strane samotné právo Únie upravuje zavedenie systému rozšírenej zodpovednosti výrobcov a na druhej strane hlavný cieľ dotknutého mechanizmu sa zhoduje s cieľom právnej úpravy Únie v oblasti odpadu a všeobecnejšie s hlavným cieľom Únie, ktorým je podporovať trvalo udržateľný rast. V tejto súvislosti francúzska vláda vo svojich pripomienkach uviedla, že francúzsky zákonodarca zaviedol dotknutý legislatívny a regulačný rámec práve na splnenie cieľov a povinností stanovených smernicou 2008/98.

84 Rozsudok z 15. mája 2019, Achema a i. (C-706/17, EU:C:2019:407, bod 84). Je všeobecne známe, že táto judikatúra vychádza z rozsudku z 8. novembra 2001, Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke (C-143/99, EU:C:2001:598; pozri osobitne bod 41), ktorý sa týka úľavy na energetickej dani poskytnutej v Rakúsku podnikom pôsobiacim najmä vo výrobnom odvetví. Následne bola táto judikatúra potvrdená v daňovej oblasti v dvoch rozsudkoch Súdneho dvora vyhlásených vo veľkej komore, a to v rozsudkoch z 21. decembra 2016, Komisia/World Duty Free Group a i. (C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 86), a z 19. decembra 2018, A-Brauerei (C-374/17, EU:C:2018:1024, bod 22). Súdny dvor však výslovne vysvetlil, že táto metóda nie je vyhradená iba pre preskúmane daňových opatrení [rozsudok z 21. decembra 2016, Komisia/Hansestadt Lübeck (C-524/14 P, EU:C:2016:971, bod 55)]. Súdy Únie tak použili túto metódu analýzy aj v iných oblastiach než daňovej; okrem posledného uvedeného rozsudku pozri napríklad rozsudky z 28. júla 2011, Mediaset/Komisia (C-403/10 P, EU:C:2011:533, bod 36), a zo 14. januára 2015, Eventech (C-518/13, EU:C:2015:9, bod 55 a nasl.).

85 Rozsudok z 21. decembra 2016, Komisia/Hansestadt Lübeck (C-524/14 P, EU:C:2016:971, bod 41 a citovaná judikatúra).

86 Pozri rozsudok z 21. decembra 2016, Komisia/Hansestadt Lübeck (C-524/14 P, EU:C:2016:971, bod 53).

87 Pozri rozsudok z 21. decembra 2016, Komisia/Hansestadt Lübeck (C-524/14 P, EU:C:2016:971, bod 58).

88 Pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. januára 2015, Eventech (C-518/13, EU:C:2015:9, bod 56).

89 Pozri odôvodnenie 31 a článok 4 smernice 2008/98.

90 Mechanizmus má tiež optimalizovať hospodárenie s týmto odpadom z environmentálneho, ekonomického a sociálneho hľadiska. V tejto súvislosti pozri úvodné ustanovenia výnosu z roku 2014.

128. Ďalej treba uviesť, že hoci sa dotknutý mechanizmus formálne neodchyľuje od daného referenčného právneho rámca, napriek tomu má za následok vylúčenie vyplácania finančnej podpory prevádzkovateľom triedenia odpadu, ktorí nespĺňajú podmienky určené v rámci tohto mechanizmu. [91] V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 107 ods. 1 ZFEÚ definuje štátne zásahy podľa ich účinkov a bez ohľadu na použité techniky. [92]

129. Nemožno teda *a proti* vylúčiť, že poskytovaním uvedenej finančnej podpory takýto mechanizmus v praxi umožňuje zvýhodňovať „určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

130. V tejto súvislosti však zo spisu, ktorý má k dispozícii Súdny dvor, vyplýva, že možnosť uzavrieť dohodu s ekologickou organizáciou a teda poberať finančnú podporu stanovenú týmto mechanizmom zrejme majú všetci prevádzkovatelia v odvetví nachádzajúci sa na celom území Európskej únie, čo musí overiť vnútroštátny súd.

131. Zdá sa teda, že dotknutý mechanizmus v zásade nevedie k žiadnej diskriminácii v prístupe k finančnej podpore stanovenej dotknutým mechanizmom medzi prevádzkovateľmi v odvetví.

132. Špecifikácia podmienok však stanovuje, že na to, aby prevádzkovateľ triedenia odpadu mohol uzavrieť dohodu s ekologickou organizáciou a teda byť spôsobilý poberať finančnú podporu, musí dodržať dva druhy podmienok. [93] Po prvé musí dodržiavať vnútroštátnu právnu úpravu v oblasti ochrany životného prostredia a bezpečnosti zariadení pre prepravu, zber, triedenie a spracovanie odpadu alebo rovnocennú právnu úpravu v iných krajinách Únie. Po druhé jeho triediace centrá musia každoročne dodržiavať kritériá výkonnosti a sledovateľnosti, ktorých účelom je prednostne podporovať materiálové zhodnocovanie odpadu (opätovné použitie, recyklácia alebo iné druhy materiálového zhodnocovania).

133. Konkrétnejšie podľa špecifikácie podmienok platí, že po prvé aspoň 90 % triedeného odpadu z TBO musí byť predmetom materiálového zhodnotenia (opätovné použitie, recyklácia a iné druhy materiálového zhodnocovania), po druhé aspoň 20 % triedeného odpadu musí byť predmetom recyklácie (rozvláknenie a/alebo sušenie), a tak doplnením opätovného použitia prispieť k rozvoju tohto spôsobu zhodnotenia, a po tretie najviac 5 % odpadu môže byť zneškodnených.

134. V tejto súvislosti nemožno poprieť, že takéto objektívne podmienky sú z dôvodu, že majú významným spôsobom zvýhodniť materiálové zhodnocovanie a zvlášť recykláciu, ako aj odradiť od zneškodňovania odpadu z výrobkov TBO bez zhodnotenia, v súlade s cieľmi sledovanými právnou úpravou Únie v oblasti odpadu a rozšírenej zodpovednosti výrobcov, uvedenými v bodoch 122 a 123 vyššie, ktoré vykonáva francúzska právna úprava zavádzajúca dotknutý mechanizmus. [94]

135. Za týchto okolností vedie stanovenie takýchto kritérií k rozlišovaniu medzi prevádzkovateľmi, ktorí sa z hľadiska cieľov sledovaných právnou úpravou, ktorá tieto kritériá stanovila, nenachádzajú v porovnateľnej situácii. [95]

91 Súdny dvor použil analogickú metódu analýzy, aj keď v súvislosti s vnútroštátnym opatrením poskytujúcim daňovú výhodu v rozsudku z 26. apríla 2018, ANGED (C-233/16, EU:C:2018:280, osobitne bod 46 a nasl.).

92 Rozsudky z 26. apríla 2018, ANGED (C-233/16, EU:C:2018:280, bod 47), a zo 7. novembra 2019, UNESA a i. (C-105/18 až C-113/18, EU:C:2019:935, bod 64 a citovaná judikatúra).

93 Pozri kapitolu VI, bod B.

94 Pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. apríla 2018, ANGED (C-233/16, EU:C:2018:280, zvlášť bod 53). V tejto súvislosti pozri poznámku pod čiarou 91 vyššie.

95 Pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. apríla 2018, ANGED (C-233/16, EU:C:2018:280, bod 55). V tejto súvislosti pozri poznámku pod čiarou 91 vyššie.

136. Prevádzkovatelia triedenia odpadu, ktorých technická spôsobilosť alebo organizačná štruktúra im neumožňujú splniť tieto podmienky, sa nachádzajú v situácii, ktorá je skutkovo dostatočne odlišná na to, aby sa bolo možné domnievať, že z hľadiska uvedených cieľov nie je porovnateľná so situáciou prevádzkovateľov, ktorí naopak sú schopní tieto podmienky splniť. Ak teda títo prevádzkovatelia nemôžu mať prístup k finančnej podpore stanovenej mechanizmom, o ktorý ide vo veci samej, nie sú vystavení rozdielnemu zaobchádzaniu, ktoré by v podstate bolo možné posúdiť ako „diskriminačné“.

137. Z toho vyplýva, že dotknutý mechanizmus neposkytuje selektívnu ekonomickú výhodu prevádzkovateľom triedenia odpadu, ktorí v dôsledku toho, že sú schopní dodržať objektívne kritériá stanovené v špecifikácii podmienok, môžu uzavrieť dohodu s ekologickou organizáciou a tak získať prístup k finančnej podpore.

138. V tejto súvislosti však musím ešte zdôrazniť, že ako bolo uvedené v bode 98 vyššie, sa zdá, že v rámci dotknutého mechanizmu môže samotná ekologická organizácia upraviť dodatočné kritériá, ktoré musia prevádzkovatelia triedenia odpadu splniť na to, aby s ňou mohli uzavrieť dohodu. V tejto súvislosti je dôležité uviesť, že podľa špecifikácie podmienok práve ekologická organizácia definuje vo svojej žiadosti o povolenie a v štandardnej dohode, ktorú uzatvára s prevádzkovateľmi triedenia odpadu, podmienky sledovateľnosti triedeného odpadu.

139. Keďže však Súdny dvor nemá k dispozícii dostatočné informácie o týchto skutočnostiach, bude úlohou vnútroštátneho súdu, aby posúdil, či tieto podmienky vedú k rozdielnemu zaobchádzaniu, ktoré vzhľadom na cieľ sledovaný dotknutou úpravou možno v podstate posúdiť ako „diskriminačné“.

F. O účinku opatrenia na hospodársku súťaž a o ovplyvnení obchodu medzi členskými štátmi

140. Pokiaľ ide o ďalšie dve podmienky uvedené v bode 41 vyššie, z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že na účely kvalifikácie vnútroštátneho opatrenia ako „štátnej pomoci“ nie je potrebné preukázať skutočný vplyv danej pomoci na obchod medzi členskými štátmi a skutočné narušenie hospodárskej súťaže, ale iba preskúmať, či táto pomoc môže ovplyvniť tento obchod a narušiť hospodársku súťaž. [96]

141. Vplyv na obchod medzi členskými štátmi však nemôže byť čisto hypotetický alebo predpokladaný. Je teda potrebné určiť dôvod, pre ktorý zamýšľané opatrenie môže svojimi predvídateľnými účinkami ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. [97]

142. V tejto súvislosti, pokiaľ ide o podmienku založenú na narušení hospodárskej súťaže, treba uviesť, že ak dotknutý mechanizmus poskytuje zmluvným prevádzkovateľom triedenia odpadu výhodu, ktorú by nemali za normálnych trhových podmienok a ktorá môže prevýšiť náklady spojené s recykláciou a spracovaním daného odpadu, táto výhoda môže posilniť súťažné postavenie týchto prevádzkovateľov voči iným konkurenčným podnikom. Nezdá sa teda, že existujú pochybnosti o tom, že túto podmienku treba považovať za splnenú.

143. Pokiaľ ide o podmienku ovplyvnenia obchodu medzi členskými štátmi, treba na jednej strane uviesť, že finančná podpora sa týka iba odpadu francúzskeho pôvodu. Na základe tohto mechanizmu sú teda zmluvní prevádzkovatelia triedenia odpadu motivovaní k tomu, aby prevzali zodpovednosť iba za francúzsky tovar na úkor obchodu v rámci Únie. Na druhej strane, ak je uzavretie dohody so spoločnosťou Eco TLC predchádzajúcou podmienkou vstupu na francúzsky trh triedenia a recyklácie odpadu z výrobkov TBO, potom táto okolnosť môže sťažovať vstup na tento trh prevádzkovateľom z iných členských štátov. Za týchto okolností sa domnievam, že dotknutý mechanizmus možno považovať za spôsobilý ovplyvniť svojimi predvídateľnými účinkami obchod medzi členskými štátmi.

96 Rozsudok z 27. júna 2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania (C-74/16, EU:C:2017:496, bod 78 a citovaná judikatúra). Pozri rovnako rozsudok z 19. decembra 2019, Arriva Italia a i. (C-385/18, EU:C:2019:1121, bod 42).

97 Rozsudok z 15. mája 2019, Achema a i. (C-706/17, EU:C:2019:407, bod 90 a citovaná judikatúra).

IV. Návrh

144. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy navrhujem Súdnemu dvoru, aby na prejudiciálnu otázku, ktorú položila Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko), odpovedal takto:

1. Článok 107 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že taký mechanizmus v oblasti rozšírenej zodpovednosti výrobcov za nakladanie s odpadom, ako je ten, ktorý upravuje dotknutá vnútroštátna právna úprava, prostredníctvom ktorého súkromná nezisková ekologická organizácia, ktorá je držiteľom povolenia vydaného verejnými orgánmi, vyberá od obchodníkov s určitou kategóriou výrobkov, ktorí s ňou na tento účel podpíšu dohodu, finančné príspevky ako protihodnotu za službu spočívajúcu v tom, že na ich účet zabezpečuje spracovanie odpadu z týchto výrobkov, a prevádzkovateľom povereným triedením a zhodnocovaním tohto odpadu vypláca dotácie, ktorých výška je stanovená v povolení so zreteľom na environmentálne a sociálne ciele, sa v zásade nemá považovať za štátnu pomoc v zmysle tohto ustanovenia.

2. Je však úlohou vnútroštátneho súdu, ktorý má k dispozícii údaje a iné skutkové informácie nevyhnutné na vykonanie úplnej analýzy možnej kvalifikácie dotknutého mechanizmu ako „štátnej pomoci", aby overil po prvé, či príspevky uvedených obchodníkov na trhu s výrobkami uhrádzané ekologickej organizácii majú *de facto* záväznú povahu, po druhé, či sa treba domnievať, že hoci tieto finančné prostriedky spravuje ekologická organizácia, sú vzhľadom na to, že vo vzťahu k nim nemá žiadnu autonómiu a vzhľadom na rozsah verejnej kontrolnej právomoci, ktorá je nad ňou vykonávaná, stále pod verejnou kontrolou a k dispozícii príslušným vnútroštátnym orgánom, po tretie, či existuje dostatočne priama súvislosť medzi dotknutou výhodou a aspoň potenciálnym znížením štátneho rozpočtu, a po štvrté, či dodatočné kritériá, ktoré môže stanoviť samotná ekologická organizácia a ktoré musia splniť prevádzkovatelia triedenia odpadu na to, aby s ňou mohli uzavrieť dohodu, vedú k rozdielnemu zaobchádzaniu, ktoré vzhľadom na cieľ sledovaný dotknutou úpravou možno v podstate posúdiť ako „diskriminačné".